

biblioteksböcker

Det finns områden där utvecklingen ur socialistisk synvinkel måste betraktas som särskilt hoppningivande. Dit hör biblioteken, åtminstone det i Örebro.

Det skall böjas i tid det som krokigt skall bli, heter det, och det kan nog stämma, trots att varken Karl Marx eller Olof Palme sagt det. Därför är det speciellt viktigt att våra bibliotekarier inser vilket ansvar de har för ungdomens fostran i demokratisk och följaktligen socialistisk anda. De måste vara vaksamma som falckar och obönhörligen stoppa all ungdomslitteratur som uppmuntrar reaktionära, borgerliga värderingar. Unga människor är ju mer mottagliga än andra för fördärlig påverkan. Därför måste de skyddas så att de inte får men för livet.

Det är glädjande att bibliotekarierna vid biblioteket i Örebro är på det klara med den saken. Det visar en gnällig artikel i Nerikes Allehanda (lib) den 30 juni i år, skriven av den moderate riksdagsmannen Bengt Wittbom.

Bengt Wittbom berättar att han och hans tioåriga dotter i början på sommaren besökte Örebrobiblioteket och där sökte efter några böcker av Enid Blyton. Dessa undermåliga alster hade nämligen den förstockade riksdagsmannen själv studerat i sin barndom. Så gick det som det gick med honom också. Moderat riksdagsman! I själva verket är han ett utmärkt exempel på hur farliga Enid Blytons böcker är. För det är ju inte alldeles otänkbart att även Bengt Wittboms politiska omdöme kunde ha blivit acceptabelt om han inte i unga år föreletts av de bedrövliga värderingar som genomsyrar denne författarinns romaner.

Men tji fick han! Den tillfrågade kvinn-

liga bibliotekarien betonade med all rätt hur skadliga Enid Blytons böcker är för barnen, och att de därför självfallet inte fick förekomma på biblioteket.

Men, sade bibliotekarien, jag kan varmt rekommendera någon ungdomsbok av en svensk författare. Den är minst lika bra, om inte bättre än Blytonböckerna. Och hon tog fram en volym av Hans Erik Engqvist med titeln "Rymmarna".

Det gjorde hon sannerligen rätt i! Det var andra bullar det än Enid Blyton. Se bara på ett citat ur "Rymmarna":

"Martin rapade. Gud vad gott, sa han. Vet Ni vad en rapning är? Det är en rapning, sa Lennart. Ingalunda mitt barn, sade Martin. En rapning, det är en från magen kommande, genom matstrupen vibrerande, över tungan farande braskit som förkunnar att röven gått i baklås. Amen."

Bravo, vill jag spontant utropa. Kan socialismens verklighet över huvud taget återges bättre?

Citatet ur "Rymmarna" ger en sällsynt trovärdig bild av den enskilde och hans inre liv. På ett smakfullt, lockande sätt skildras en vardaglig händelse i en ung människas tillvaro så att det blir stor litteratur. Det är en doft ifrån den fina socialistiska världen över raderna!

Visserligen kan det kanske för en demokratisk socialist vid första påseendet te sig stötande att författaren använder föräldrade uttryck som "Gud" och "amen" i sammanhanget. Men det får väl snarast ses som ett tecken på att inte ens någonting utommänskligt är socialismen främmande.

Bengt Wittbom säger i sin artikel att

även resten av boken innehåller en myckenhet av svordomar och sexualuttryck. Utmärkt. De återgivna raderna utgör alltså inte den enda litterära höjdpunkten.

Ja, det var minsann läskande för en litterärt intresserad socialist att få smakprov ur en socialt inriktad ungdomsbok av det här slaget. Så progressiva urval av böcker vid biblioteken kan göra en optimistisk för framtiden. Min partivän, fredspristagaren Alva Myrdal, sade en gång att den gamla lärargenerationen

måste dö ut innan vi kunde genomföra den nya skolan. Motsvarande utveckling förefaller nu äga rum vid biblioteken. I varje fall om det i Örebro är någorlunda representativt. Och varför skulle det inte vara det?

I annat fall måste man skärpa sig i övriga delar av landet. Ingenting säger att man inte även där skulle kunna var lika socialistiskt medveten i fråga om inköp av ungdomsböcker som man är vid biblioteket i Örebro.

Matti Häggström